

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 945: Làm Sao Để Không Chấp Trước, Trước Tiên Phải Đại Khai Viên Giải, Khiến Cho Kiến Địa Triệt Để, Thì Tình Chấp Tự Nhiên Mỏng Nhẹ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 080)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Làm sao để không chấp trước? Trước tiên phải “đại khai viên giải” (khai mở sự hiểu biết viên mãn), khiến cho “kiến địa” (sự thấy biết) được triệt để, thì “tình chấp” tự nhiên sẽ mỏng nhẹ.】

Sự việc này thật sự rất khó, thật sự không hề dễ dàng. Nếu như không thể “đại khai viên giải”, nếu không thể “minh tâm kiến tánh”, nếu không thể đạt được “nhất tâm bất loạn”, thì chẳng thể nào làm được. Thế nhưng, những việc này rất khó, vô cùng khó khăn!

Khó thì cũng có cách, cách gì đây? Đại khái là những phần tử trí thức như chúng ta nói hiện nay. Phần tử trí thức rất khó độ, là một loại rắc rối nhất trong tất cả chúng sanh. Phần tử trí thức, nói một cách chân thật, chính là không thành thật, là những phần tử chẳng chịu ngoan ngoãn, thật thà.

Phương pháp tốt nhất là đọc tụng kinh điển. Tại vì sao? Đọc tụng kinh điển đối với họ mà nói thì tương đối khổ cực. Tham thiền, niệm Phật thì họ không có sự nhẫn nại đó, không có cách nào thu hút được sự hứng thú của họ. Đọc tụng kinh điển, họ thích kiến thức, cho nên hãy đọc tụng kinh điển. Vậy kinh phải đọc như thế nào? Phải “một môn thâm nhập”.

Đọc thật nhiều các bộ kinh thì không được đâu! Sẽ không thể sinh ra hiệu quả. Chỉ đọc một bộ kinh, một bộ kinh cứ thật thà, ngoan ngoãn mà đọc. Mỗi ngày đều đọc từ đầu đến cuối, đọc cho đến mười năm, tâm liền định lại. Định rồi thì có thể khai ngộ, liền có thể thâm nhập vào cảnh giới này. Phương pháp này thật vô cùng vi diệu!

Quý vị hãy xem Thiền sư Pháp Đạt ở trong “Đàn Kinh”. Thiền sư Pháp Đạt đã tụng “Kinh Pháp Hoa” ba ngàn bộ. Phân lượng của “Kinh Pháp Hoa” tương đối lớn, ngài một ngày tụng một bộ, ba ngàn bộ chính là mười năm. Ba ngàn là nói một con số chẵn, đó là công phu của mười năm. Cho nên, ở trong hội của Lục Tổ, được Lục Tổ điểm hóa một chút, ngài liền hoát nhiên đại ngộ.

Lại xem Tỳ-kheo-ni Vô Tận Tạng được nhắc đến trong “Đàn Kinh”. Vị này đọc tụng “Kinh Niết Bàn”. Phân lượng của “Kinh Niết Bàn” so với “Kinh Pháp Hoa” lại càng nhiều hơn, có ba mươi sáu quyển. Ở Trung Quốc có hai loại bản dịch, một loại bốn mươi quyển, một loại ba mươi sáu quyển, nhiều hơn “Kinh Pháp Hoa” đến mấy lần.

Bà cũng là cả một đời chuyên môn thọ trì một bộ kinh. Đọc tụng cho đến khi tâm đã định rồi, gặp được Lục Tổ, Lục Tổ giảng cho bà một lượt, thế là bà khai ngộ.

Điều này chính là nói rõ cho nguyên lý “nhân giới đắc định” (nhờ giữ giới mà có được thiền định). Quý vị đọc tụng một bộ kinh, đó chính là Giới, là trì Giới. Trì giới lâu ngày rồi thì sẽ đắc Định, ở trong tâm của người đó không còn vọng tưởng.

Họ hễ có thời gian thì liền đọc kinh, chỉ chuyên đọc một bộ kinh, một biến đọc xong rồi lại đọc thêm một biến nữa. Cứ liên tục đọc tụng như thế mãi, tâm của họ là định. Định rồi thì có thể khai mở trí huệ, điều này vô cùng quan trọng.

Những vị Đại đức thời xưa, không chỉ là giảng cho chúng ta nghe, mà trên thực tế các ngài đã làm ra tấm gương cho chúng ta thấy. Có cả ngôn giáo và thân giáo; có “thuyết pháp chuyển” (chuyển Pháp luân bằng lời giảng dạy) và “tác chứng chuyển” (chuyển Pháp luân bằng cách đích thân tu chứng để làm gương). Nếu chúng ta vẫn không thể thể hội được, vậy thì thật là hết cách.

Người thực sự thấu suốt và giác ngộ, thì nên y giáo phụng hành, một môn thâm nhập. Đời này của chúng ta như vậy mới có một con đường thoát, mới thực sự có thể siêu việt sanh tử phiền não, siêu việt lục đạo luân hồi. Cho dù là niệm Phật vãng sanh thì cũng được nâng cao phẩm vị.

Cho nên, việc phá trừ chấp trước là vô cùng quan trọng, ở đây chúng ta đã nêu ra việc sử dụng phương pháp đọc tụng kinh điển này.